

[Leif Hermann]

Eksemplet med forbrugerværnetinget har jeg prøvet på det forhold, at man undertiden får tilsendt reklamemateriale fra udlandet og i øvrigt også fra indenlandske firmaer, og jeg kan forstå – men det er muligt, at jeg har misforstået det – at det er sådan, at man så skal kunne anlægge sag dér, hvor man selv bor, altså dér, hvor materialet er havnet. Det er endnu en lille lettelse, og det er da godt nok.

De hidtil fremførte bemærkninger er jo ikke udtryk for nogen udtømmende opvejning hverken af principper eller af detaljer, men på den baggrund – jeg har været inde på det – kan jeg på mit partis vegne godt tilsige lovforslaget vores positive medvirken under udvalgsbehandlingen. Muligvis kan det have den givetvis ikke tilsigtede, men meget velkomne bivirkning, at en retspolitisk ordførers civilprocesretlige mareridt kan forvandles til en noget dybere gående indsigt i problemerne.

Med hensyn til EF-domskonventionen må man jo nok sige, at når der står »EF« på et stykke papir i dag, så kan gemytterne let blive lidt uforsonlige, så det er egentlig helt rart her at kunne behandle et lovforslag, der bærer »EF« i overskriften, uden at man omgående får kedelige mindelser.

Ministerens lovforslag nr. L 119 drejer sig, så vidt jeg kan konstatere, om det problem, der opstår i det internationale handelssamkvem, nemlig at aftaleparterne ikke kan blive enige og så må gå til retten. Hvor skal sagen så anlægges? Hvilke udenlandske domme kan anerkendes her i landet? Hvorledes kan udenlandske domme fuldbyrdes? Det er selvfølgelig nødvendigt at have sådanne regler, og det er der ikke noget grimt i at EF også beskæftiger sig med.

Den konvention, som lovforslaget gør til en del af dansk ret, ligger jo på linje med andre konventioner som den nordiske domskonvention, Haagercivilproceskonventionen osv. Derudover har den det sympatiske ved sig, at dens regler også er åbne – så vidt jeg da kan se af bemærkningerne – for andre lande. Den har åbenbart øvet en vis tiltrækning på Finland, Norge, Sverige og Schweiz, og det er da også godt nok, det kan vi slet ikke indvende noget imod.

Men i øvrigt må jeg sige, at på samme måde som i det foregående lovforslag må man også her i betydelig udstrækning forlade sig

på, at justitsministeren ikke binder én noget på ærmet. Den meget lange og stive konventionstekst, som nogle, formentlig med et skummelt grin, har føjet som bilag til lovforslaget, er jo tydeligvis ikke forfattet af Mordersmål-Selskabet. Jeg har lavet en test på det og konstateret, at den såkaldte læsbarhedsindeksværdi ligger omkring 70, og det er for feinschmeckere; det er ikke for almindelige folketingsmedlemmer eller for almindelige mennesker for den sags skyld.

Jeg har dog en enkelt bekymring, og det er det, at fortolkning af konventionens bestemmelser suverænt er overladt til EF-Domstolen i Luxembourg. Det står der i hvert fald i en af protokollerne, som ved hjælp af befuldmægtigede er underskrevet af en masse kronede og ukronede hoveder. Vores egen højesteret er jo generøst tildelt retten til at anmode Domstolen, der i konventionens indledning staves med stort D, om at træffe en såkaldt præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningssspørgsmål. Det er muligt, at det ikke kan være anderledes, men det svækker i hvert fald min fornemmelse af, at højesteret er den øverste. Det er ikke sådan længere, at højesteret altid er højeste ret, og det kan man godt blive lidt betænkelig ved. Hvad det indebærer på længere sigt, må vi så kigge på i udvalget, men jeg går ud fra, at når det drejer sig om konventioner, så er det enten for eller imod; vi kan ikke stille nogen ændringsforslag, og det er selvfølgelig kedeligt.

Vi kan godt tilsige en velvillig, måske lidt skeptisk medvirken i udvalgsbehandlingen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er bestemt de snurrigste ting, vi kan opleve i dette folketing. Forleden, at regeringspartierne mente, at det ligefrem var nødvendigt med en folketingsbeslutning for at kommunikere med justitsministeren, og nu fra SFs side, at det ligefrem skulle være en regel for justitsministeren, når han udarbejder lovforslag, at han sætter sig ned og siger: hvad kan jeg finde på, der er til gavn for dem med de velspækkede tegnebøger? Det er meget snurrit, at man kan have en sådan indstilling.

Meget kan man sige, og et og andet kan bestemt også siges om denne regering, men at man ligefrem begynder at opdele det dan-